

Voorjaarsweekend Zuid-Limburg

Martijn van Reijendam

Vrijdag 3 mei ben ik 's ochtends vroeg met Han en Letty Westendorp meegereden naar Epen in Zuid-Limburg, Han en Letty namen een caravan op sleeptouw, waardoor we niet zo heel erg hard konden rijden.

Zo rond een uur of tien reden we dan toch het terrein op van de camping. Aldaar een mooi plekje uitgezocht voor mijn tent en die ook meteen opgezet.

Om 11.00 uur moesten we ons verzamelen bij het buitenterras, waar iedereen op een lekker stuk vlaai werd getrakteerd. Nadat de vlaai was verorberd werden er drie groepen van ongeveer 11 mensen samengesteld, waarvan er per groep twee excursieleider waren. Ik zat bij de groep van Wouter Rohde en Huub Casander.

Afgesproken werd dat we het terrein bij de uitgang van de tentenweide zouden verlaten en vanaf daar een mooie wandeling door de omliggende bossen zouden maken. Gelukkig waren de weergoden ons gunstig gezind en dat bleef ook het hele weekend zo.

De wandeling was toch wel behoorlijk vermoeiend. We liepen dan wel niet zo'n heel grote afstand, maar we moesten wel steeds heuvel op en heuvel af en dat vergde behoorlijk wat energie. Gelukkig kregen we daar veel voor terug: af en toe een magnifiek uitzicht over de Limburgse heuvels, en natuurlijk de vogels, die we trouwens meer hoorden dan zagen. We stonden dan ook vaak stil om de bijzondere flora te bewonderen. Rond 17.30 uur waren we weer terug op de camping waar iedereen zo'n beetje zijn of haar eten begon klaar te maken. Nadat we daarmee klaar waren en de afwas ook was gedaan was

het tijd voor een avondexcursie. Nabij de mergelgrotten van de St. Pietersberg in Maastricht is een oehoe die een nest heeft met jongen. Met een man of twaalf zijn we naar Maastricht gereden en bij de St. Pietersberg parkeerden we onze auto's. Het was meteen duidelijk waar we moesten zijn om de oehoe te kunnen waarnemen. Er was namelijk een groot kijkscherm neergezet met een grote metalen kijker, zoals je ze ook op Schiphol ziet. Het zien van de oehoe was toch nog niet zo eenvoudig. Ten eerste kijk je uit over een groot en diep gebied (er is daar een steengroeve) en omdat je geen idee hebt waar die oehoe ergens zit moet je de hele omgeving in de gaten houden, iets dat bijna niet te doen is. Nu was er iemand van ons zo slim om eventjes te kijken op waarneming.nl, maar dat stelde een beetje teleur omdat je aan de hand van die foto's toch niet echt kon bepalen waar dat beest zich ergens ophield.

Dan is opeens het geluk aan onze kant. Wouter ziet toevallig iets bewegen aan de rand van de vier openingen in de heuvelwand. De telescopen worden er snel op gezet en ja hoor, daar zien we de oehoe dan eindelijk. Helaas neemt het licht snel af en is het al bijna donker, maar er is gelukkig nog wel genoeg licht om de oehoe te zien; wat een prachtige vogel! De groep die op zaterdagavond gaat kijken heeft een makkie. Wij hebben het voorbereidende werk al gedaan, waardoor zij alleen hun telescopen hoeven te richten om de oehoe te zien.

Een mooi uitzicht!

Zaterdag 4 mei

Om 9.00 uur in de ochtend staat iedereen paraat voor de volgende excursie. Besloten wordt om eerst een stukje met de auto te rijden naar de loop van het riviertje de Gulp. Dat is een klein half uurtje rijden en we kunnen daar een mooie rondwandeling maken. Het is heerlijk om in het mooie en lekker koele bos te lopen; onderweg zien en horen we meer dan genoeg!

Als we om een uur of een weer terugkomen bij de auto's besluiten we om eerst maar eens onze zelfgemaakte lunch te nuttigen en tijdens het lunchen besluiten we wat we deze dag verder willen doen.

We besluiten om de Nederlands – Belgische grens over te steken met de auto's en te gaan wandelen in Kelmis, waar de Geul stroomt.

We maken hier niet zo'n hele lange wandeling, mede omdat Wouter de grenslijn tussen België en Nederland op de kaart aanziet voor een wandelroute. Daardoor zijn we genoodzaakt enigszins te improviseren, wat absoluut geen ramp is. Uiteindelijk toch nog een leuke wandeling gemaakt waarbij iedereen uitkijkt naar waterspreeuwen. Volgens Wouter zouden die hier voor moeten komen. Pas als we allemaal weer terug zijn bij de auto ziet Huub

tot zijn verrassing toch nog een waterspreeuw.

Waterspreeuw

Hij waarschuwt ons, zodat we allemaal de vogel nog kunnen zien. Op de terugweg maakten we nog even een stop bij de Lidl, waar we genoten van een lekker ijsje! 's Avonds was het om 20.00 uur tijd voor de Nationale Dodenherdenking; daarna was het tijd voor koffie met alweer een overheerlijke Limburgse vlaai.

Zondag 5 mei

Wouter heeft het plan opgevat om nog een keertje door de omliggende bossen te wandelen, aangezien we volgens hem nog maar zo'n 20 procent hiervan hebben gezien! Startpunt is weer de uitgang aan het eind van de tentenweide. Gelukkig is zijn de weergoden ons nog steeds gunstig gezind en kunnen we ook deze dag volop genieten van zomerse temperaturen en volop zon! In het bos is het heerlijk koel en we horen de vogels zingen dat het een lieve lust is.

Helaas moesten we om 14.00 uur alweer terug zijn op de camping om afscheid te nemen van iedereen, uiteraard nadat iedereen koffie en gebak heeft gehad. Na het afscheid moest alles weer worden afgebroken, waarna we moe maar voldaan met 46 waargenomen vogelsoorten de terugreis aanvaardden.

Foto's Margreet Bijpost